

Caiete de comunicare

**Universitatea „Vasile Alecsandri”
din Bacău**

Facultatea de Litere

**Revistă a studenților de la
Comunicare și relații publice**

**An IV
Vol. 1
2014**

ISSN 2247 – 2576

Universitatea „Vasile Alecsandri” din Bacău
Facultatea de Litere

Caiete de comunicare

2014

An IV, Vol. 1

Publicația apare în cadrul programului de studii
Comunicare și relații publice de la Facultatea de
Litere a Universității „Vasile Alecsandri” din Bacău

REDAȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:

Bacău, str. Spiru Haret nr. 8, 600114

REDACTOR-COORDONATOR:

Asist. univ. dr. Florinela Floria

Membri fondatori: Gheorghe Platon, Dan Bârjoveanu, Alexandra Corolea

SECRETARIAT DE REDACȚIE:

Mădălina Lechea

ACTUALITATEA

Evenimente și interviuri

Simona Sofrone, Maria Dicusar, Oxana Morari

STUDII, ESEURI:

Alina Budău, Cristina Bolohan, Larisa Nedelcu

CONSILIER EDITORIAL : conf. univ. dr. Gabriel Mardare

Editor: Editura „Alma Mater” Bacău.

Multiplicarea a fost realizată la tipografia editurii

ISSN 2247 – 2576

O punte spre viitor

Larisa Nedelcu

Deseori ne întrebăm ce este dincolo de adevăr, de minciună, sinceritate, corectitudine sau principii. Viața ne pune în postura de comentator al propriei existențe, al sinelui și al lumii. Mergem pe drumul vieții fără să știm dacă ni se oferă o nouă șansă sau pur și simplu ne pierdem pe traseul devenirii.

8

Viața de student băcăuan îți oferă posibilitatea unei încercări bune în viață, pe de o parte, iar pe de altă parte, șansa unui viitor prosper în materie de cunoștințe. Fiecare ființă umană este stăpâna propriei gândiri, a propriei vieți, de aceea în mod evident, alegerile sunt dovada vie a faptului că vrei cu adevărat un lucru.

Nu demult, într-o zi însorită de toamnă mă aflu în fața Universității „Vasile Alecsandri” din Bacău, dornică de a intra la facultate. Urma o nouă etapă din viața mea, un nou început în care mă regăseam cu greu. Nu era nici mama, nici tata în jurul meu pentru a-mi da un sfat..eram doar eu. În liceu am primit o broșură cu toate specializările facultății și am aplicat la „Comunicare și Relații Publice”. La început mi sa părut extrem de interesant, eram nerăbdătoare să încep, curiozitatea își punea amprenta. Pe parcurs am prins încredere în mine și mi-am propus să fiu mai încrezătoare în propriile forțe, astfel voi reuși.

Orașul Bacău îmi era cunoscut, veneam foarte des când eram mică, de aceea mă simt ca acasă și consider că are foarte multe de oferit. Catedrala ortodoxă „Înălțarea Domnului”; Teatrul de vară „Radu Beligan”; Parcul Canticov; insula de agrement; Arena Mall sunt doar câteva atracții turistice care m-au impresionat.

Am întâlnit persoane noi despre care pot spune numai lucruri de laudă. Prima zi de facultate, primul coleg întâlnit și mai ales sesiunea nu le vom uita niciodată. Este o experiență nemaiîntâlnită până acum și cu siguranță ne vom aminti peste ani și ani. Pe de altă parte, viața de cămin este frumoasă cu unele mici întreruperi când vecina are muzica la maxim sau pe hol se aud zgomote. În fond, atunci când îți propui ceva se îndeplinește fie voit, fie pentru că așa trebuie să fie. Faptul că am trecut de la elev la student, îmi creează sentimentul de maturitate, de prosperitate pe viitor.

În concluzie, viața de student băcăuan te formează atât ca viitor profesionist cât și ca individ în societate. Totul ține de propria voință, dacă vrei să excelezi în tot ceea ce faci sau doar ești acolo din obligație fiindcă nu ai încotro.

Puterea cuvântului

Alina Budău

În latină, *cuvântul* și *vorba* aveau expresia *verbum*. Așa s-a făcut că, ori de câte ori comunicăm cu ajutorul cuvintelor, spunem că folosim un limbaj verbal. Esența limbajului verbal stă în caracterul său simbolic, bazat pe corespondențe convenționale între cuvântul-semn și obiectul semnificat de el.

Cuvintele sunt coduri și nu doar simple semnalizări sonore, ci acestea au înțeles în măsura în care pot fi decodificate la nivel neuronal. Altfel spus, folosirea cuvântului are sens în măsura în care înțelesul său este împărtășit de persoanele care comunică. Eficacitatea folosirii cuvintelor depinde de gradul în care interlocutorii acordă acestora aceleași înțelesuri.

Cuvintele au puterea de a influența fiziologia umană. Studiile au arătat că, în creierul uman, ele provoacă efecte biochimice specifice, urmate de reacții fiziologice care fie produc plăcere, fie influențează negativ întregul organism. De exemplu, presiunea sangvină, ritmul respirației și tensiunea musculară se modifică brusc și semnificativ atunci când ne sunt adresate cuvinte jignitoare, ne îmbujorăm atunci când suntem lăudați, iar complimentele sincere ne provoacă senzații din cele mai plăcute.

Desigur, nu-i niciun mister aici; pur și simplu, cuvintele declanșează și generează emoții care influențează comportamentul. Pe acest principiu se bazează detectorul de minciuni, care măsoară diferențe fiziologice între enunțurile adevărate și cele false.

Pragmatica consideră cuvintele ca fiind instrumente ce acționează asupra minții și a sufletului oamenilor. Ele nu mai sunt doar simple mijloace de a realiza comunicarea. Atunci când stăpânim arta de a alege cuvintele potrivite pentru stările mentale dorite, descoperim în noi înșine o putere deosebită. Conștientizăm treptat puterea lor de a emoționa, de a crește pulsul sau tonusul muscular, de a regla adrenalina din sânge. Cuvintele potrivite ne ajută să dăm curaj și încredere altora, ca și nouă înșine. Ele ne ajută să alungăm frica, stresul, oboseala, să ne înnobilăm spiritul și să ne facem viața mai bună.

Cuvintele alese nepotrivit pot provoca certuri și chiar războaie crunte. Ele pot prăbuși afaceri importante și pot distruge frumoase relații interumane.

Înseși mentalitățile noastre, credințele, convingerile și opiniile noastre sunt stocate în creier tot prin mijlocirea cuvintelor. Schimbarea lor este posibilă tot prin cuvinte.

Pragmatic vorbind, cuvântul este cel mai puternic instrument de care ne putem servi pentru a ne atinge scopurile. Puterea lui ne cere să devenim mai atenți la efectul provocat asupra celor care ne ascultă. În plus, ne cere să nuanțăm, fiindcă efectul poate fi extrem de la o persoană la alta.

Așadar, folosite ca instrumente de persuasiune și influențare, cuvintele nu au doar rolul de a furniza informații, cât și acela de a transpune ascultătorul în starea emoțională care servește cel mai bine scopul comunicării.

Călător pentru o zi în orașul Bacău

11

Mădălina Lechea

Vara și-a intrat serios în drepturi și imediat ne duce cu gândul la vacanță, distracție, întâlniri cu vechi prieteni, dar mai ales la gândul ca măcar pentru o zi să evadăm din oraș și să descoperim noi locuri de distracție sau de relaxare mai aproape de noi. Astăzi vrem să evadăm împreună cu voi și ne-am decis să vă ducem în vizită în orașul Bacău. Ca să facem o mică economie în bugetul nostru de vacanță alegem calea cea mai ieftină, trenul, deși nu putem spune că e și cea mai rapidă. Dacă ești student sau elev ai o mică reducere, iar prețul unui bilet este de 28 de lei, facem un mic calcul și punem deoparte 56 de lei pentru transport. Trenul ajunge într-o oră și patruzeci și patru de minute, timp în care putem admira peisajul și ne putem pregăti pentru o zi care pare a fi minunată.

Odată ajunși în oraș putem începe cu prima destinație care este Casa memorială George Bacovia. Numele lui Bacovia vine de la denumirea latină a orașului Bacău, dar știai că Bacăul este supranumit și orașul lui Bacovia? Dar dacă vrei să vezi locurile care l-au inspirat pe poet (1881 – 1957) în operele sale, atunci nu ezita să faci un tur al orașului, dar mai ales să vizitezi casa părintească a acestuia care se află pe str. George Bacovia nr. 13. Prețul unui bilet este pentru studenți de 4 RON, iar pentru elevi 1 RON, ceea ce ne bucură și ajută la bugetul nostru.

Următoare oprire o putem face la Vivariul din Bacău. A fost inaugurat pe 1 septembrie 1975 și cuprinde 5 colecții permanente: expoziția de pești indigeni și exotici, expoziția de păsări cântătoare și ornamentale, expoziția de rase de porumbei, expoziția de păsări de curte și expoziția de animale arboticole.

Vivariul se află pe str. Popa Șapcă, nr. 3, iar prețul unui bilet pentru adulți este de 4 RON, iar pentru copii de 1 RON.

După ce vizităm Vivariul putem face o mică oprire și la Muzeul de Științe ale Naturii „Ion Borcea”, situat în Parcul Cancicov și cu această ocazie putem vizita și parcul, dar ne și putem răcori cu o înghețată în timp ce admirăm peisajul mirific. Muzeul este situat pe str. Aleea Parcului, nr. 9 și este deschis de marți până duminică, de la orele 08:00 până la orele 16:00, iar luni este închis.

Scurta vizită la Muzeul de Științe ale Naturii „Ion Borcea” și vizitarea parcului Cancicov ne îndreaptă spre Complexul muzeal „Iulian Antonescu” care ne asteapta sa cunoaștem istoria locală: cum trăiau strămoșii noștri din aceasta zonă, ce unelte foloseau pentru agricultură și meșteșugărie etc. Sunt expuse, de asemenea, și documente, bijuterii care datează din sec. XVII – XVIII, uniforme și medalii din Primul Război Mondial. Sediul Central este situat pe str. 9 Mai, nr. 7 și este deschis de marți până duminică de la 08:00 până la 17:00, iar luni este închis.

După scurta vizită la Complexul muzeal „Iulian Antonescu” putem vizita Insula de Agrement din Bacău, care se află pe micul lac format de râul Bistrița. Este o insulă artificială, dar este locul ideal de a face plajă, mici plimbări cu barca sau putem pur și simplu să ne bucurăm de minunată priveliște și să ne încărcăm bateriile pentru ultima destinație.

După mica pauză de relaxare de pe Insulă pornim spre ultima oprire și ne îndreptăm cu pași repezi spre Arena Mall, locul preferat de multe persoane.

Arena Mall ne pune la dispoziție peste 90 de magazine, restaurante, locuri de joacă pentru copii, cinema multiplex (8 săli dintre care 4 sunt 3D). Prețul unui bilet diferă în funcție de zi și de momentul zilei. Dacă ești student sau elev, ai o mică reducere și la filmele 3D, prețul lor fiind, de luni până joi, înainte de ora 17:00, 12,50 lei; după ora 17:00, prețul biletului este de 13,50 lei. De vineri până duminică, înainte de ora 17:00, prețul este de 14,50 lei, iar după ora 17:00 un bilet costă 15,50 lei.

Încheiem călătoria noastră de o zi în orașul Bacău plecând cu un nou bagaj de destinații de distracție, dar și de relaxare pentru o zi de vacanță. Vizitarea orașului Bacău poate fi aventură pentru fiecare. Te așteaptă și pe tine să îi calci pragul în această vară.

STUDENTIE LA BACĂU

14

Viața de student băcăuan

Andreea Ciocan

Încă de când eram în clasa a X-a spuneam ca nu vreau să merg la facultate, iar oricine mă întreba, spuneam că vreau să fac cu totul altceva, să am un job, să fac niste cursuri. Însă când am ajuns în clasa a XII-a și vedeam că toată lumea din jurul meu, toți colegii mei, vorbeau despre facultate și despre faptul că viața de acolo este frumoasă, am zis *de ce nu?*

Trebuia să fac ceva mai bun pentru mine pentru că știam că pot. Pot să merg mai departe, să fiu specializată în ceva care îmi place. Și uite așa am ales să merg la Universitatea „Vasile Alecsandri” din Bacău, în primul rând pentru că am găsit profilul care îmi place – „Comunicare și relații publice” – iar, în al doilea rând, pentru că eram aproape de casă; știu, asta sună ciudat pentru că mulți tineri doresc să fie cât mai departe de casă și cât mai independenți, însă eu îmi iubesc familia prea mult și nu pot sta departe de ei.

Viața studentă în Bacău este foarte activă, deși este un centru universitar mic, studenții au o multitudine de opțiuni de petrecere a timpului liber, activități extracurriculare. Începând cu ceea ce interesează cel mai mult pe

studenți, distracția, în Bacău poți să găsești locuri pentru toate gusturile de la cafenele pentru a sta la o bârfă până la baruri, cluburi, dacă esti genul care preferă locurile mai agitate. Locurile pe care le frecventez de obicei sunt Antique Café, Café du Théâtre, Maya, până la fostul Marakech, Kremlin, White Caffé. Se organizează uneori serate pentru studenți, de exemplu marțea, la COCO, de fapt aproape în fiecare zi a săptămânii există câte o serată, cu excepția zilelor de duminică și luni, dar există alte locuri de unde poți alege: Cinema-ul, Mall-ul, parcul Cancicov etc. Cum spuneam mai sus, deși este un centru universitar mic, există o varietate de posibilități de studiu, de la Litere, la Sport, Inginerie sau Științe.

Ca studentă a Facultății de Litere, am avut șansa să cunosc multe persoane interesante, care m-au învățat multe; mă refer în primul rând la profesorii mei, dar și la alte persoane pe care le-am cunoscut prin intermediul conferințelor organizate de facultate. Totodată, Facultatea oferă foarte multe șanse studenților – de la burse de merit sau de ajutor financiar, până la burse de studii, sau chiar posibilități de studiu în străinătate, cum este cazul burselor Erasmus.

Facultatea, indiferent în ce loc o frecventezi, te ajută să te descoperi pe tine, dar și să știi mai bine ce vei face pe viitor, te ajută să cunoști oameni cu o altă mentalitate, care, treptat, o să o schimbe și pe a ta. Facultatea te ajută să te maturizezi și să conștientizezi ce este mai bun pentru tine. Și chiar dacă nu ajungi până la finalul ei, tot rămâi cu o experiență frumoasă împărțită cu oameni noi și, poate, cu niște prieteni adevărați pe care te poți baza oricând.

Sunt studentă la Bacău

Oxana Morari

Sunt studentă la Bacău, un oraș cu oameni minunați, oameni de care nu poți să nu te atașezi, oameni care te impresionează prin simplitate, bunăvoință și o deosebită răbdare.

Când ajunsesem în oraș pentru prima oară, am rămas decepționată de liniștea și clădirile care păreau mohorâte și adâncite în întuneric ca soldații de teracotă din tumulul funerar al împăratului Qin. M-am gândit că e vreo clonă a orașului Ștefan-Vodă, care câteodată mi se pare blocat undeva în timpul Uniunii Sovietice, din cauza clădirilor sale vechi. Vara nu avusem acces la internet, așa că urma să-i descopăr tainele în cel mai natural mod, aflându-mă în interiorul mecanismului său, care s-a dovedit a fi un furnizor de trăiri inedite al căror preț nu-l pot determina încă.

În prima dimineață am fost și mai uluită, când pe spațioasa stradă centrală abia dacă mai zăream vreun om, iar deasupra era un cer de plumb care împovăra și mai mult orașul-sihastru ce sub canonul tăcerii stătea smerit prin apropierea măreților Carpați. În minte încă îmi pulsa acel șuvoi viu de studenți din Chișinău, care, cu o aristocrație în pași, se îndreptau spre universitate. În cele câteva săptămâni petrecute în capitală îmi făcusem deja o listă cu activități prin care credeam că sunt mai aproape (în faza mea de metamorfoză) de vietatea aceea superbă, desăvârșită pe nume fluture. Am avut posibilitatea să fac lucruri pe care mi le doresc de foarte mult timp și care, odată cu șansa de a pleca în România, mi se păreau mai reale, mai expresive, mai „dense” în conținut, ca apoi, trecând Prutul, să mă simt prinsă în propria plasă de vise...

Totuși, starea mea de deznădejde care se lăsa în mod pregnant peste rațiune nu a avut timp să germineze, pentru că amabilitatea și căldura cu care m-au sau mai corect ne-au primit, mi-a spulberat ceața de cimitir.

Deși am un accent specific moldovenesc și uneori îmi lipsește coerența în exprimare, am fost acceptată ca volunar la radio. Profesoara mea de engleză și coechipierii mei mi-au acordat o șansă, o posibilitate de a evolua, gest pe care îl prețuiesc mult. Îi mulțumesc profesoarei mele de franceză care m-a încurajat să particip la o competiție națională de dezbateri, devenind una dintre cele mai frumoase experiențe personale.

Îi spuneam odată că sunt ofensată de faptul că românii din generațiile apropiate mie nu știu nimic despre noi, basarabenii, măcar faptul că limba rusă nu ne este limbă de stat, pe când noi, cu toată politica noastră pestriță, avem o idee mai mult decât superficială despre România, din cadrul lecțiilor de limbă română, istorie și geografie. Și ceea ce m-a surprins enorm era faptul că la următorul curs, doamna profesoară le-a prezentat colegelor mele câteva informații despre micuța Basarabie. Vocea ei blândă și acum parcă întreabă: „Știți cine a scris imnul Republicii Moldova?”

În jurnalul meu virtual cu amintiri am păstrat o discuție de la un interviu cu președintele Ligii Studențești și colegul său, care au dat dovadă de respect și cordialitate, motivându-mă să le solicit ajutorul, în cazul în care voi deveni victima unei discriminări.

Dar cel mai extraordinar moment e faptul că am fost acceptată în familia unei biserici. Sunt parte din acest întreg, un mădular de la care cineva așteaptă eficiență.

Sunt mândră să afirm că în Bacău mă simt acasă!

Viața de student – o etapă de maturitate

17

Mariana Matcaș

Vă amintiți basmul în care Pepi Ciorap-Lung nu dorea să se maturizeze? În viața reală, toți ne maturizăm, și nu avem cum să trecem peste acest proces natural, nu merge! Cu toate acestea, mulți cresc doar fizic, nu întotdeauna și mental.

De aceea avem nevoie să ne dezvoltăm, să dezvoltăm creierul nostru, astfel încât mental să corespundem vârstei noastre fizice.

Pentru unii, această etapă de creștere este o muncă, pentru alții este doar comunicare. De asemenea, mulți consideră că studiile în instituțiile de învățământ superior sunt o etapă inevitabilă în maturizare.

Ce se întâmplă atunci când trecem această linie invizibilă – devenim adulți, încetând să mai fim copii? Se pierde credința în magie? Înțelegem că lumea reală nu este întotdeauna atât de superbă și amuzantă, ci de multe ori – urâtă, dureroasă și dezgustătoare? Abia atunci, când creștem și înțelegem acest lucru, înțelegem că „trebuie” are o importanță incredibilă asupra destinului nostru, că este unul dintre fundamentele vieții de adult.

Cu toate acestea, nu toată lumea înțelege importanța acestei etape. Prin urmare, unii studenți învață cinstit, stau nopți întregi citind și încercând să așeze cât mai bine cărămizile propriului zid, în timp ce alții nu prea își dau interesul, lăsându-l să se surpe.

Pentru fiecare persoană, este important să treacă la o nouă etapă de maturizare pentru a se dezvolta în mod corespunzător, pentru a se putea integra într-o nouă societate.

În vremuri mai îndepărtate, adolescentul trecea întotdeauna printr-un ritual pentru a demonstra celorlalți că a devenit un adult. Însă, în zilele noastre, un adolescent trebuie să învețe pentru a obține diplomă de liceu, după – una de învățământ superior, pentru a dovedi că el este gata de o viață matură. Prin urmare, fiecare detaliu este important atunci când ești student: temele făcute corect, referate, proiecte, examene promovate.

Și etapa finală este primirea unui document ce atestă absolvirea unui institut superior de învățământ.

Experiența de a fi elev și student în România

Victoria Șaptefrat

România - țara care este mereu cu brațele deschise....

Toată „nebunia” asta frumoasă pentru mine a început cu aproximativ cinci ani în urmă. Tocmai terminasem clasa a noua acasă, la Chișinău, și mă gândeam ce să fac pe viitor, să îmi continui studiile la liceu sau la un colegiu, sau... Îmi era foarte greu să iau o decizie, problemă de altfel foarte întâlnită în rândul adolescenților. Și într-o seară, stând pe o bancă din fața blocului cu prietenii am aflat întâmplător că în câteva zile avea să înceapă admiterea elevilor și studenților basarabeni la liceele și facultățile din România.

Ei bine, din clipa aceea nu am mai avut liniște până nu mi-am depus și eu dosarul. Cu toate că am făcut vreo zece drumuri de acasă până la Ambasada României, și de acolo până la notar, și cu toate că am avut nenorocul să stau la cozi imense de elevi și studenți, asta nu m-a împiedicat să îmi îndeplinesc visul.

Zis și făcut... Pe la jumătatea lunii septembrie mă vedeam în Iași în autogară cu bagajele care îmi păreau mai grele ca niciodată, uitându-mă în stânga și în dreapta cu o oarecare teamă și așteptând autocarul de Moinești.

Patru ani de liceu în România au constituit pentru mine un nou început. Acum în fața mea se deschideau noi orizonturi cu speranțe mai mari decât le aveam altă dată. Chiar dacă la început gândul că voi fi departe de casă mă speria puțin, acum, contrar așteptărilor mele mă simțeam ca acasă. Eram într-o lume care mă primise cu brațele deschise, și într-o lume în care limba română era la ea acasă.

Timpul neobosit a zburat atât de repede încât abia odată cu emoțiile de la bacalaureat am conștientizat că se făceau patru ani de când am trecut pentru prima oară Prutul.

Bineînțeles că la facultate am rămas tot aici în România, și cu toate că sunt abia în primul an, am reușit să înțeleg și eu semnificația expresiei „gustul studenției”.

Studenția, o altă etapă cu bune și cu rele; o experiență interesantă, care cu siguranță își lasă amprenta în sufletul fiecăruia. Ce poate fi mai frumos decât perioada în care ești student, în care te trezești dimineață cu gândul de a învăța și te apuci de învățat abia în sesiune; în care la doisprezece noaptea se întâmplă să ai mai multă energie decât în mijlocul zilei, sau în care îți întrebi colegii dacă au învățat ceva pentru examen și toți spun nu, iar la final toată lumea are numai 9 și 10.

Și nu în ultimul rând, pentru a fi student cu adevărat trebuie să treci măcar odată prin căminele studențești, unde distracția „infernală” începe după miezul nopții și ține până dimineață și unde unul gătește iar restul mănâncă.

Așadar, să fii elev și student în România după părerea mea este o experiență frumoasă și interesantă.

Iar dacă unii toată viața lor au visat să ajungă în Cosmos, eu, după cum spunea și marele poet basarabean Grigore Vieru, toată viața am visat să trec Prutul.

Singură printre... studente

Diana Mirela Răvaș

Viața de studentă care locuiește într-un cămin ascunde unele detalii frumoase, dar și unele detalii care îți pot lăsa un gust amar. Frumusețea vieții de cămin stă ascunsă în cunoașterea unor alte studente, fiecare cu povestea ei.

În primele zile de locuit în cămin, mi-am ascultat cu atenție colegele de cameră și a venit și rândul meu de a povesti despre mine. Mi-am început povestea prin a le spune colegelor de cameră că povestea mea de viață constă în găsirea umui răspuns la întrebarea „Ce înseamnă să te lupți cu destinul la 20 de ani?”. Pentru a le scoate pe colege din incertitudine, am început să le spun ce m-a determinat să-mi rezum povestea de viață la această întrebare. Lupta mea cu destinul a început în urmă cu câțiva ani pe când începeam o nouă etapă a vieții: liceul. Nu liceul a fost lupta mea cu destinul, ci faptul că în acel moment am pierdut cea mai dragă ființă din viața mea: mama. De atunci, viața mea a devenit un cumul de întrebări fără răspuns și o luptă cu destinul care m-a pus într-o situație din care încă nu am reușit să ies pentru că trecerea timpului nu a făcut decât să adâncească rana.

Ascultând poveștile colegelor mele de cameră și văzând comportamentul lor zi de zi, mi-am dat seama că am un destin mai special și o luptă mai grea de dus, dar m-a făcut să devin mai puternică și să îmi doresc să devin o persoană mai specială din moment ce viața mea e puțin mai altfel, iar acest lucru nu îl voi putea realiza decât cu ajutorul studiilor și cu ajutorul meu pentru că aici, în cămin, am realizat că sunt singură printre studente și că așa trebuie să mă descurc.

Foto: Studenții Anului I, Comunicare și relații publice, semestrul I,
an universitar 2013-2014

COMUNICARE ... & PR

PR la feminin!

Ștefania Claudia Cimpoeșu

Din ce în ce mai multe femei hotărăsc să îmbrățișeze o carieră în domeniul relațiilor publice. În acest caz se ridică o întrebare legitimă în rândul practicienilor bărbați: vor fi aceștia înlocuiți de către femei?

Thomas Achelis este cel care abordează această problemă într-un articol publicat pe site-ul www.pr-romania.ro. Cu mulți ani în urmă, domeniul relațiilor publice era un domeniu dominat de bărbați, cu alte cuvinte era o lume a bărbaților, *it was a man's world!* În Statele Unite, procentul femeilor care lucrau în PR a crescut și drept consecință acest domeniu și-a pierdut din valoare și mulți bărbați au ales să părăsească această sferă de activitate. La nivel european, tendința este asemănătoare dat fiind faptul că, în cadrul facultăților de comunicare și relații publice, sunt rare situațiile în care participanții la cursuri să fie majoritatea bărbați.

Prezența tot mai mare a femeilor în acest domeniu nu duce la scăderea prestigiului său deoarece companiile au așteptări de la angajatele lor și acestea au reușit să răspundă cu succes cerințelor impuse. Pentru a fi mai bine informate din punct de vedere profesional față de colegii lor bărbați, femeile participă la workshop-uri, seminare, cursuri de perfecționare.

Viitorul femeilor în PR este promițător, dar acestea trebuie să se alinieze la cerințele unei piețe din ce în ce mai exigente. Comparativ cu alte domenii de activitate, în sfera relațiilor publice va crește numărul femeilor, iar acest lucru este unul pozitiv deoarece femeile dețin o abilitate nativă îndreptată spre comunicare. Acest lucru le permite să evolueze și să dea randamentul dorit de angajator.

Scara evoluției unei femei este întreruptă și de ce nu, se poate pune problema și unei întorsături în carieră atunci când ele se hotărăsc să își întemeieze o familie și să aibă un copil. Sarcina le întrerupe temporal viața profesională iar accesul la cariere de vârf poate fi restricționat.

Această evoluție a PR-ului este benefică tuturor. Din acest motiv, femeile sunt acceptate în acest domeniu datorită calităților definitorii ale acestora. Se poate spune că femeile sunt în medie mai bune decât bărbații pentru că sunt mai riguroase, mai dornice de succes, mai harnice și mai agere. Ele au, de regulă, mai mult simț pentru afaceri, situații și se pot baza pe instinct. Sunt mai elegante în argumentații, au un stil mai blând pentru aplicarea strategiilor și cu toate acestea eficient.

Comunicarea și domeniile profesionale

Georgiana-Gabriela Paic

24

Comunicarea este o componentă esențială a vieții fără de care nu putem trăi. Prin comunicare nu înțelegem doar transmiterea informației, ci exprimarea sentimentelor, părerilor, exteriorizarea a tot ceea ce simțim. Noi comunicăm, chiar și fără cuvinte, trupul nostru comunică și transmite nonverbal în fiecare moment al zilei.

Din citatul lui Platon „*Vorbește ca și cum va trebui să dai socoteală*” putem realiza de cât timp este importantă comunicarea dintre ființele umane, iar aceasta a evoluat odată cu trecerea anilor. Din acest citat înțelegem faptul că atunci când vorbim, nu trebuie doar să transmitem acea informație, trebuie să comunicăm atât de bine încât receptorul să înțeleagă fără a întreba a doua oară.

În ziua de astăzi comunicarea se întâlnește în fiecare profesie aplicată, iar acest lucru l-am experimentat până la această vârstă. Am ales să studiez în paralel domeniul farmaceutic și domeniul PR (Comunicare și relații publice), iar după un an am descoperit ce au în comun aceste două domenii. Deși sunt foarte diferite din punct de vedere profesional, comunicarea este ceea ce leagă armonios aceste două profesii, pe care nu regret că le-am ales.

În urma practicii de specialitate, din primul an de studiu, am realizat că în farmacie comunicarea cu pacientul este vitală, iar farmacistul trebuie să dispună de un arsenal de instrumente de comunicare performante și să le aplice de fiecare dată când în fața sa se află un pacient care nu-și poate defini foarte bine nevoile. Aceste instrumente de comunicare performante le-am învățat din domeniul PR. Comunicarea cu pacientul trebuie abordată în funcție de personalitatea fiecăruia. Un

alt aspect important în comunicare îl reprezintă nonverbalul, farmacistul trebuie să aibă contact vizual permanent cu pacientul, pentru a-i acorda mai multă încredere.

Un alt domeniu profesional unde există comunicare și pe care am avut oportunitatea de a-l încerca, încă din prima lună ca studentă este radioul. Ca moderator radio trebuie să deții abilități de comunicator, de exprimare corectă, pe care mi le-am putut dezvolta considerabil. Dar și în această activitate am îmbinat comunicarea cu pasiunea mea pentru sănătate și am realizat propria emisiune, „Lecția de sănătate”, în care comunic ascultătorilor tot ceea ce trebuie să știe despre sănătatea lor.

Comunicarea nu există doar în domeniile profesionale, ci așa cum afirmam mai sus ea este o componentă esențială a vieții. Noi comunicăm cu familia, cu prietenii, cu toți cei care ne înconjoară, dar și cu ființele necuvântătoare. Cu anumite animale (cele de companie, de exemplu) uneori comunicăm mai des decât cu oamenii. Așadar comunicarea există oriunde, fie că este vorba de alți oameni, animale sau chiar plante, ea este prezentă.

În concluzie, comunicarea nu se regăsește doar în domeniul PR sau în jurnalism, comunicarea există în toate domeniile profesionale și în toate momentele unei zile.

Dezvoltare personală prin comunicare

Răzvan Secetă

De la vârste fragede, dezvoltarea noastră presupune legături, întâlniri, relaționări în afara spațiului părintesc. Acea necunoscută când intram la gradiniță sau cămin, când întâlnim chipuri noi, necunoscute de care ne temem inițial, însă învățăm să conviețuim alături de ei.

Fiecare ne amintim de momentul în care dădeam drumul la mânăta mamei, a tatălui, a bunicilor și intram într-un univers cu totul nou, într-o rețea de alți copii, alături de care petreceam ore în fiecare zi, mâncând, dormind, jucându-ne împreună.

Această primă fază a vieții, în care legăm primele prietenii, amiciții, amintiri colective, deși nu lasă multe momente în mintea noastră, reprezintă rădăcina evoluției fiecăruia dintre noi, un șir neîntrerupt de experiențe personale.

Apoi urmează prima zi de școală, unul dintre cele mai înfricoșătoare momente trăite de noi, o suită de ani în care începem să ne desprindem, ne individualizăm și totuși învățăm pentru prima oară să trăim într-o comunitate mult mai mare, să comunicăm, creăm legături, unele dincolo de timp. Clipa în care facem primul pas pe poarta școlii înseamnă, de fapt, un alt început, primul moment în care ne definim fiecare dintre noi.

Primele note, primele iubiri și dezamagiri, primele confruntări fizice și intelectuale, primele diferențieri sau aprecieri, reprezintă un pilon esențial pentru următoarele etape care ne vor defini și construi. O suită de câțiva ani care ne ajută să trecem dintr-o etapă în alta, să descoperim un fragment, o particică din Univers, să adresăm tot mai multe întrebări, să învățăm să ne cunoaștem ca oameni.

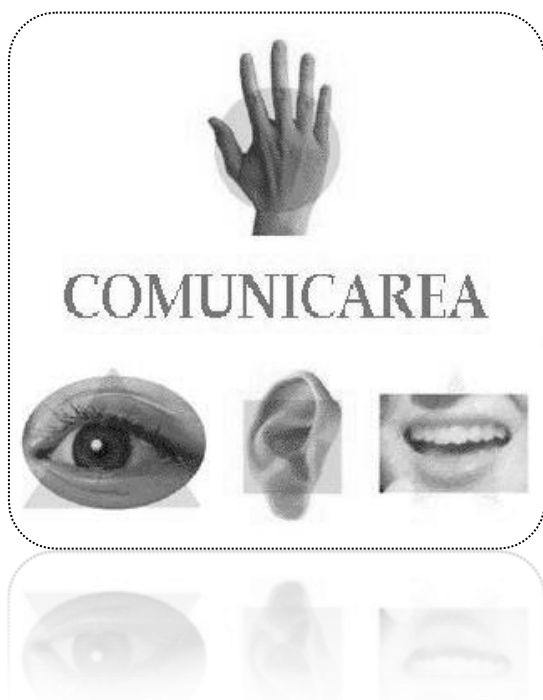
Deja am ajuns liceeni, căpătăm un alt statut, însă aceasta presupune o ruptură dureroasă de primii prieteni adevărați, intrăm în etapa în care ne asumăm tot mai mult responsabilități, devenim adolescenți, așteptările se modifică semnificativ. Descoperim o cu totul altă lume, alte personaje, alte decoruri, nevoile sufletești și de independență își cer tributul, dacă avem șansa să păstrăm câțiva prieteni din gimnaziu ne ajută să facem tranziția mai ușoară, dacă nu, suntem nevoiți să ne deschidem orizonturile mai mult și să ne asumăm riscuri, substituim prietenii în rolul de părinți, iubim pentru prima dată, ne desprindem, ne revoltăm, vedem viața și o trăim tot mai mult prin proprii ochi, „navigăm” printre cele mai involburate momente ale vieții.

Pe nesimțite, urmează o altă ruptură, deja suntem mult mai pregătiți, relațiile de prietenie devin tot mai sudate și complexe, suntem studenți cu toate drepturile și obligațiile aferente. Am depășit vârsta copilăriei, suntem majori în acte, facem planuri mărețe, promitem iubire veșnică și neîntinată partenerului de viață, intrăm pe piața muncii, dacă avem noroc deja deținem o mână de prieteni care sunt lângă noi.

Libertatea care o simțim în aceste momente este împletită cu obligațiile vieții de adult, cunoașterea naturii umane capătă valențe tot mai pronunțate, trăim adevărate „drame” personale, simțindu-ne „ignorați” de sistem, luptăm să nu pierdem din bucuriile unor etape și momente anterioare, creăm noi legături, mult mai strânse, prietenia capătă dincolo de formă și conținut, ne aflăm la o răscruce, trebuie să facem propriile alegeri care reprezintă și asumarea responsabilităților care decurg din ele.

Intrăm în etapa în care alegem o carieră, o familie, o libertate personală, acestea conditionând și prezențele – viitoare prietenii. Ne cunoaștem mai bine, facem alegerile în consecință, ridicăm ștacheta tot mai sus, ne imaginăm tot mai mult relațiile și prietenii „perfecte”, simțim ajutorul, trădările, nivelul este tot mai

ridicat. Aceste momente și etape sunt indispensabile dezvoltării noastre, fiecare prieten și prietenie, pun umărul la construirea modelului pe care îl urmăim, dezvoltăm și îl transmitem celorlalți. Fiecare dintre noi este „expus”, este parte din ciclul vieții pe care toți îl întâlnim și experimentăm, doar alegerile ne diferențiază. Personal, am avut șansa de a avea prieteni deosebiți, am învățat să accept plecarea unora, am renunțat la răndu-mi, experiențele trăite împreună sunt unice și memorabile. Această „nouă viață” de student îmi oferă o experiență inegalabilă, un amalgam de trăiri, un loc în care, dacă nu m-aș afla astăzi, viața mea ar fi mai goală. Suntem câte puțin din tot ce întâlnim.

RECENZII

Zvonul – între adevăr și minciună

Alina Budău

28

Cuvinte-cheie: *zvon, credibilitate, fenomen, informație, actori*

Pentru oameni, cuvântul zvon evocă un fenomen misterios, aproape magic. Zvonul are o mare încărcătură emoțională, se propagă rapid și reapare în diferite locuri, la mare distanță în timp și spațiu. Pentru a circula, zvonurile nu au nevoie de adevăr deoarece logica lor nu este cea a rațiunii. În general, zvonurile sunt creații colective și au funcții și disfuncții sociale. Altfel spus, ceea ce creează zvonul nu este sursa, ci grupul.

Tema centrală a cărții *Zvonurile*, de Jean-Noel Kapferer¹, constă în demonstrarea faptului că o asemenea concepție e greșită. Departate de a fi misterioase, zvonurile se supun unei logici al cărei mecanism de funcționare poate fi demontat. Tema unui zvon apare la anumite intervale de timp, iar cei ce colportează (raspândesc) nu cunosc nemijlocit situația, ci prin intermediul presei sau al altor mijloace de comunicare în masă.

În viziunea lui Jean-Noel Kapferer, „zvonul reflectă un tip de mesaj definit din punctele de vedere al sursei (neoficială), al procesului de difuzare (în lanț) și al conținutului (este o știre, se referă la ceva de actualitate). În schimb, veridicitatea nu face parte din definirea lui științifică” (p. 42). Kapferer insistă, în primul capitol, intitulat *Un fenomen care scapă*, pe ideea că zvonurile nu sunt o boală socială și protestează împotriva *psihiatrizării zvonurilor*. Zvonurile îndeplinesc funcția de liant social, ele îi fac pe oameni să vorbească, să dezbată împreună *chestiunile arzătoare, la ordinea zilei*. Kapferer menționează modelul lui Shibutani, după care zvonul se naște dintr-o deliberare colectivă. Amploarea zvonului depinde, conform lui Shibutani, de importanța și de ambiguitatea subiectului zvonului. Zvonurile sunt mai dese acolo unde informațiile oficiale lipsesc sau au o reputație proastă (precum în fostele țări comuniste, de exemplu). Zvonurile sunt de asemenea o modalitate de a

¹ Jean-Noel Kapferer, cunoscut pentru cercetările sale privind comunicarea, imaginile și publicitatea, a publicat până acum un mare număr de studii, articole și cărți, între care *Căile persuasiunii* și *Copilul și publicitatea*. Este profesor la Școala de Înalte Studii Comerciale de la Paris și președinte al Fundației pentru Studiul și Informația asupra Zvonurilor.

contracara autoritatea și de a o forța să vorbească. Kapferer arată că în acest fel devin zvonurile un fel de contraputere.

Așadar, zvonul apare ca fiind în primul rând o informație: aduce date noi despre o persoană sau un eveniment de actualitate. În al doilea rând, este destinat a fi crezut. În general, nu este reluat numai cu intenția de a amuza deoarece zvonul încearcă să convingă. Pentru că se prezintă sub forma relatării unui martor direct, zvonul se bucură de aceleași aparențe de verificare ca orice alt mijloc de informare. Astfel, zvonul este și un proces de interpretare și comentare.

Capitolul al II-lea, *Cum se nasc zvonurile?*, prezintă modalitățile prin care poate apărea un zvon și care sunt sursele acestuia. Autorul accentuează faptul că printre informațiile generatoare de zvonuri găsim în primul rând tot ceea ce tulbură ordinea lucrurilor și provoacă o reacție, adică știrile de interes pragmatic direct: pericolele, încălcările moralei, schimbările de ordin social, modificările mediului înconjurător. De asemenea, crearea zvonurilor urmează două căi. Prima cale este cea a difuzării zvonului de la bun început, pentru întregul public. Cea de-a doua cale este jocul liber al mecanismului social: zvonul va fi difuzat pe etape, de la liderii de opinie la primii adepți, apoi la cei din linia a doua etc. Astfel, fiecare categorie își asumă rolul de a o convinge pe linia următoare. Zvonul, poate fi considerat *o crimă prin intermediar, o crimă perfectă, fără urme, fără arme, fără dovezi*.

Mitul sursei ascunse în chip strategic stăruie cu intensitate, fiind și agreabil, și util. Agreabil, ne face să pătrundem, o dată cu cel mai neînsemnat zvon, în universul imaginar al complotului, al manipulării, al dezinformării, al războiului economic sau politic. Chiar dacă există un locutor inițial, zvonul se întemeiază prin celelalte persoane, cele care, auzindu-l, îl reiau. Multe zvonuri au drept sursă un eveniment, un fapt îngrijorător. Zvonul determină mobilizarea atenției grupului: în timpul schimburilor succesive, grupul încearcă să reconstituie puzzle-ul alcătuit din crâmpiele de informație relateate.

Capitolul al III-lea, *Circulă zvonurile, circulă*, pune în evidență rapiditatea cu care circulă zvonurile, dar și modalitățile în care acest fenomen se propagă în societate. În cazul zvonurilor, putem vorbi despre un ciclu de viață: zvonul nu este o generație spontană, ci se dezvoltă, etapă cu etapă, până la sfârșit. Atunci când o știre ce provine dintr-o sursă neoficială nu se răspândește decât din gură-n gură, trecând printr-un proces caracteristic de difuzare în lanț, de mare amplitudine, spunem că se produce un „zvon pur”. Dacă mediile de informare îl preiau - fără să atragă atenția că e vorba de un zvon - îl înnobilează: îi conferă statutul de informație și, în același timp, un titlu de noblete. Zvonul nu mai este pur: a devenit informație și este mediatizat. Cel mai adesea zvonul este un produs social spontan, lipsit de scop și strategie.

Zvonul e mijlocul prin care grupul ne comunică ce anume trebuie să credem dacă dorim în continuare să facem parte din el. *Zvonul e un mijloc eficace de*

coeziune socială: toate discuțiile exprimă opinia grupului cu care ne identificăm. Participarea la zvon e și un act de participare la grup. Zvonul devine o întreprindere de convertire la propriile teze: cu cât se lărgeste cercul adeptilor, cu atât e mai puternic sentimentul că te afli pe tarâmul adevărului.

Presupunându-se întotdeauna de la altcineva, din acel "se spune" deculpabilizator, zvonul permite exprimarea liberă a pulsionilor personale reprimite și nemărturisite până atunci. Zvonul poate fi o formă de comunicare emoțională: incită la un comentariu moral, la opinii personale și la reacții emoționale; zvonul oferă ocazia nu atât a unui schimb de informație, cât de expresie cu privire la un eveniment. Zvonurile despre o întâmplare trecută se răspândesc mai încet decât zvonurile legate de actualitate. Un zvon încetează să mai circule de îndată ce publicul îl califică drept „zvon”. Procesul de zvonire se declanșează atunci când anumite persoane se încred într-o informație și o consideră destul de importantă pentru a o răspândi în anturajul lor.

Capitolul IV, *De ce ne încredem în zvonuri?*, vizează motivele pentru care publicurile și presa cred zvonurile fără a solicita anumite dovezi în cunoașterea nivelul lor de veridicitate. Zvonul se ivește din publicitatea făcută în jurul unor vorbe ajunse la urechile publicurilor neinformate. Fără să le fi creat, mediile de informare servesc uneori drept puternice rețele de transmisie a zvonurilor. Încurajarea zvonurilor și încrederea în acestea se produce și atunci *când mediile de informare emit tocmai ipotezele pe care publicul, înnebunit, și le-ar putea imagina singur*. Zvonul ne parvine rareori în stare pură: e însoțit de o mulțime de dovezi ce îi conferă o *credibilitate de netăgăduit*. Zvonul furnizează un sistem explicativ coerent pentru un număr mare de fapte disparate: în această privință, satisface nevoia noastră de ordine în înțelegerea fenomenelor înconjurătoare. Zvonul este credibil deoarece acesta este seducător pentru că oferă ocazia de a înțelege mai bine lumea printr-o simplificare substanțială și prin aflarea unei ordini adecvate. Opinia publică se întemeiază mai adesea pe impresii decât pe fapte. Acuzația e de ajuns deoarece în cele din urmă, *zvonul nu convinge ci seduce!* Capacitatea zvonului de a se face expresia sentimentelor noastre explică în parte efectul de „bulgare de zăpadă”, adăugarea altor amănunte constatată adesea în evoluția acestui fenomen. Validarea pe care zvonurile o aduc instituțiilor, sentimentelor și părerilor noastre explică de ce și zvonurile mai puțin plauzibile evoluează cu un oarecare succes.

Capitolul V, *Zvonul, publicul său, funcțiile sale*, și capitolul VI, *Actorii*, prezintă elementele esențiale în existența unui zvon: actorii zvonului, publicul zvonului și funcțiile pe care acest fenomen le îndeplinește în societate. Fiecare zvon are piața sa. Fiecare zvon vorbește despre un anumit eveniment. Publicul unui zvon este format din cei care se simt vizați de consecințele aceluiași eveniment, consecințele fiind diferite de la un zvon la altul, ca și publicul. Zvonurile care sunt lansate în circulație au o funcție dublă : funcție explicativă și funcție de atenuare a anumitor

tensiuni emoționale. Actorii zvonurilor îndeplinesc unele din următoarele roluri posibile: *instigatorul*, *interpretul* (cel care răspunde nedumeririlor instigatorului și propune o explicație coerentă și convingătoare), *liderul de opinie* (cel a cărui părere va determina părerea grupului), *gate-keeper* (de aprecierea lui va depinde receptivitatea grupului la zvon), *apostolii* (cei care, identificându-se total cu zvonul, încearcă să convingă comunitatea).

Fiecare zvon creează o situație specifică, definită de conținutul și de implicațiile lui, de momentul în care survine și de canalele care îl răspândesc. Folosirea zvonului depinde de categoriile socioprofesionale. Pentru țărani, zvonul e un substitut al mediilor de informare oficiale, acestea fiindu-le mai puțin accesibile. Pentru ei intelectuali, zvonul e un corectiv: permite decodarea inteligentă a informațiilor oficiale. Individul își definește atitudinea pe care trebuie să o adopte față de zvon și de credibilitatea lui prin raportare la comportamentul celorlalți. Forța zvonului este, de asemenea, natura, încât furnizează cel mai adesea informații ce justifică resimțirile sau dorințele noastre confuze.

Capitolul VII, *Stingerea zvonului și semnificația tăcerii*, pune în evidență deznodământul zvonului, fie că acesta este definitiv sau momentan. De asemenea, în acest capitol este prezentat și *antizvonul*, ca acțiune importantă în *stingerea zvonului*. Zvonul se epuizează prin însăși existența lui. Zvonul beneficiază de același ciclu de interes ca orice știre dintr-un cotidian local. Acesta își creează propriul mecanism de dispariție: antizvonul.

Pentru a avea eficiență, antizvonul dispune de numeroase strategii: *dezmințirea prin mediile de informare*, *tăcerea* (specifică oamenilor politici care tratează cu dispreț calomniile mai mult sau mai puțin dirijate a căror țintă sunt), *concentrarea* (asupra zonelor unde zvonul era mai răspândit), *publicitatea unor produse* (anexata pe un contraatac la adresa zvonului).

Multe zvonuri își pierd amploarea pentru că nu rezistă analizei și examinării logice a detaliilor. Totuși, unele rămân de nezdruccinat în fața rațiunii. Cu cât conținutul unui zvon e mai simbolic, cu atât mai puțin contează detaliile. Condiția ca un zvon să capete amploare e aceea de a supraviețui obiecțiilor legitime ale primelor persoane care l-au auzit. În cazul celor mai multe zvonuri, fondul primeaza asupra formei. Zvonul are și capacitatea de a schimba sensul dovezilor și al contraargumentelor. Orice zvon constituie o propoziție prin care se stabilește o legătură între o anumită caracteristică și o persoană sau un obiect.

Citind această carte, am ajuns la concluzia că așa cum *orice minciună are un sâmbure de adevăr*, așa și un zvon pornește de la ceva real, dar modificat, evoluează în ceva ireal.

Un alt tip de poveste: povestea noastră

Alexandru Pococi

Cui nu i-a plăcut să aculte poveștile citite de părinți sau istorisirile bunicilor în serile lungi de iarnă? Cred că majoritatea dintre noi așteptăm cu nerăbdare această ocazie. Întâmplările eroilor ne fascinau, sporindu-ne curiozitatea și dorința de a fi, într-o zi, asemenea lor. Ar trebui să ne întrebăm oare viața fiecăruia dintre noi nu este, în esență, o poveste unde suntem înșiși eroii?

Asupra acestei perspective s-a concentrat profesorul asociat la *University of Southern Main* și director al *Center for the Study of Lives*, tot în cadrul universității, Robert Atkinson, în lucrarea sa intitulată *Povestea vieții: interviul*, ce are ca subiect realizarea interviului de tip „povestea vieții”, ajutând persoana interviuată să rememoreze anumite evenimente și întâmplări care au marcat-o, din perioada copilăriei până în prezent.

Încă din primul capitol aflăm că interviul de tip „povestea vieții” este o metodă de cercetare calitativă folosită în științele sociale pentru a/i ajuta pe indivizi să se cunoască mai bine, participând la dezvoltarea sinelui, prin conștientizarea anumitor valori sau atitudini pe care le-au avut la un moment dat în viață, însă nu le-au dat importanță. Utilizarea acestei metode în sociologie are ca scop definirea locului individual în cadrul societății și clarificarea apartenenței acestuia la un grup. De asemenea, folosind această metodă, putem afla viziunea cuiva despre lume, moralitate sau felul în care trebuie trăită viața. Spre final, se evidențiază faptul că povestea vieții are rolul de a-l ajuta pe individ să descopere care este propria percepție despre sine.

În cel de-al doilea capitol, intitulat „Planificarea interviului”, sunt prezentate toate etapele pe care cercetătorul trebuie să le parcurgă pentru un astfel de interviu. Acestea sunt: alegerea persoanei interviuate, realizarea unui ghid de interviu, explicarea, pentru persoana interviuată, a scopului acestuia și solicitarea unui acord scris, crearea unui climat adecvat, iar la sfârșit acordarea de mulțumiri pentru timpul dedicat realizării interviului.

În continuare, Atkinson ne oferă o serie de întrebări necesare oricărei persoane care dorește să realizeze un interviu de tip „povestea vieții”. Se recomandă folosirea întrebărilor deschise, care solicită persoanei interviuate răspunsuri argumentate. Aceste întrebări trebuie să acopere toate etapele din viața unui om (de preferat, în ordine cronologică). Se oferă drept exemplu întrebări referitoare la stilul de viață al respondentului.

În ultimul capitol sunt prezentate două etape importante din procesul de interpretare a interviului: transcrierea și interpretarea. După ce interviul a fost

înregistrat, următorul pas este ranscrierea sa (copierea exactă a ceea ce persoana interviuată a relatat). Depinde foarte mult de scopul interviului în cadrul respectivei cercetări. De regulă, se utilizează ortografia standard și împărțirea textului în paragrafe. Ultimul cuvânt înainte de publicarea interviului aparține persoanei care l-a acordat. Interpretarea se referă la identificarea punctelor de vedere asupra unor evenimente trăite de persoana interviuată. De asemenea, depinde în mare parte de scopul cercetării. În ultimul capitol, este subliniat rolul pe care interviul de tip „povestea vieții” în are asupra respondentului și sunt oferite sfaturi pentru realizarea acestuia.

Cartea cuprinde trei anexe, care conțin modele de formulare pentru obținerea consimțământului, un exemplu de poveste a vieții și date biografice despre autor.

Recomand această carte întrucât consider că este utilă pentru o mai bună cunoaștere a propriei persoane, a celor din jurul nostru și ne oferă o nouă viziune asupra lumii. Este o carte pe care nu trebuie să o ratezi!

REPORTAJ

Dăruiește din suflet!

(Dedicat bătrânilor nevoiași)

Simona Sofrone

a

Când ești bătrân, opțiunile îți sunt din ce în ce mai limitate, trupul nu te mai ascultă și se resimte timpul care a trecut peste el, începi să te miști și să raționezi mai greu. Din păcate acestea nu sunt toate. Începi să realizezi că ai rămas singur cu toate grijile vieții amare, nu are cine să-ți înfrumusețeze zilele, nu are cine veni să-ți ofere un pahar cu apă sau în cel mai rău caz, proprii copii au uitat de familie plecând în lumea largă pentru a munci pentru o viață mai bună și mai prosperă.

În pragul sărbătorilor pascale, Departamentul de Consiliere Profesională (DCP) al Universității „Vasile Alecsandri” din Bacău, cu ajutorul studenților voluntari și Liga Studențească, a avut inițiativa să-i ajute pe bătrânii nevoiași din municipiul Bacău, oferindu-le câte un coș cu produse pascale. Ținând cont de nevoile mari ale bătrânilor, inițiativa s-a dovedit a fi primită cu brațele și inimile deschise și cu lacrimi de bucurie nespuse pe obraji atinși de trecerea rapidă a timpului.

Pentru a cumpăra produsele pascale, s-au comercializat produse confecționate din hârtie, de către elevii din învățământul preșcolar și primar alături de cadrele lor didactice, de colaboratorii Departamentului de Consiliere Profesională, de studenții de la specializarea Pedagogia învățământului primar și preșcolar.

Vorbind cu două studente voluntare la DCP, proiectul derulat va avea continuitate și în următorii ani. „, Departamentul de Consiliere Profesională în

colaborare cu Liga Studențească din cadrul Universității „Vasile Alecsandri” din Bacău au organizat în mod integrat, în perioada 24.03-17.04 proiectele social-umanitare „Din mâini mici pentru inimi mari” și „Dăruiește din suflet”, fiind în acest an la ediția a VII-a, și bineînțeles s-a propus continuarea acestuia în fiecare an în apropierea sărbătorilor pascale”.

O altă studentă care a fost întrebată despre scopul acestui proiect a adăugat: „Scopul acestora a fost sensibilizarea și implicarea studenților în activități de voluntariat cu caracter umanitar, respectiv întrajutorarea aflați în necesitate.” La sfârșitul acestor activități umanitare, studenții voluntari au rămas cu amintiri plăcute și cu inimile încărcate cu pace sufletească.

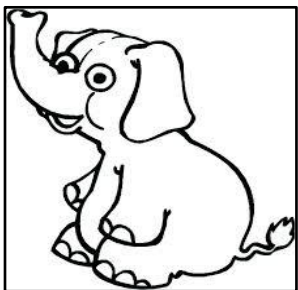
Misterele comunicării ... necuvântătoarelor

Cristina Bolohan

Comunicarea este legată de existența noastră ca oameni, mai apoi ca societate, fiindcă ființele umane și comunicarea sunt interdependente. Fără comunicare și limbaj, noi ca ființe ce interacționăm și relaționăm în cea mai mare parte, sau chiar în întregime prin actul comunicării, existența noastră pe pământ ar fi inutilă.

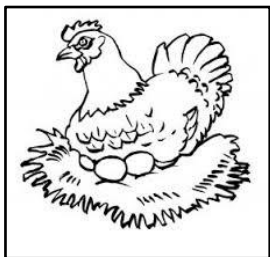
Dar necuvântătoarele... ele comunică? Deseori nici nu dăm importanță modalității în care acestea comunică, fiind că suntem convinși că nici măcar nu sunt în stare de așa ceva. Cu toate astea, limbajul lor este cu mult mai dezvoltat decât am crede, ascunzând detalii cu adevărat interesante.

Elefanții au voci distincte

De obicei, obișnuim să credem că vocile animalelor sună toate la fel. Biologul Andrea Turkalo a descoperit, însă, că și elefanții au voci unice și diferite. După ce a studiat vreme de 19 ani o turmă de elefanți din Congo, Turkalo a descoperit că poate identifica elefanții cu ajutorul vocii lor. Momentan, biologul încearcă să interpreteze corect sunetele scoase de aceștia, astfel încât să realizeze un dicționar al elefanților.

Găinile vorbesc cu puii aflați în ouă, iar ei răspund

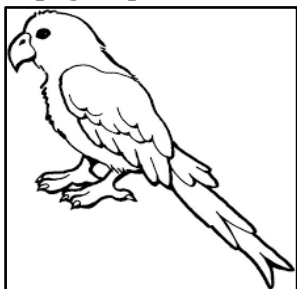
Nu e nimic neobișnuit atunci când o mamă comunică cu copilul încă nenăscut. Se pare, însă, că în cazul găinilor, această modalitate de socializare trece la nivel superior. Nu doar că păsările vorbesc cu puii aflați încă în ouă, dar cei din urma pot fi auziți răspunzând de dincolo de coajă.

Broaștele comunică prin frecvențe ultrasonice

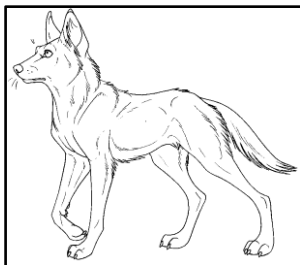
O specie de broască din sud-estul Asiei, poate comunica folosindu-se de frecvențele ultrasonice, imperceptibile pentru om. Această specie poate auzi și emite sunete de până la 38 kHz, cu 18kHz mai mult decât pot oamenii detecta.

Papagalii pot memora cuvinte și purta conversații

Pe lângă cazurile clasice în care papagalii imită simple cuvinte, există și cazuri oficiale de papagali cu un vocabular impresionant, care au reușit să poarte chiar conversații. De exemplu, papagalul african pe nume Alex a devenit faimos după ce a reușit să identifice culori și să înțeleagă concepte ca mărimea și diferența. În timpul demonstrațiilor alături de antrenorul său, a demonstrat chiar că are simțul umorului, glumind cu acesta.

Câinii de preerie au un limbaj cu adevărat complex

Dacă ar trebui să alegem regele animalelor după criteriul limbaj, acela ar fi, fără doar și poate, câinele de preerie.

Acest animal cu un aspect mai degrabă amuzant folosește un limbaj decodat parțial de către specialiști. Mulți experți cred că descoperirea făcută e una extrem de importantă, modul de comunicare folosit de membrii acestei specii fiind unul dintre cele mai complexe limbaje non-umane, având în vedere că aceste animale sunt capabile să descrie prădătorii și chiar oamenii.

FOTOREPORTAJ

**Școala de iarnă dedicată jurnalismului
cetățenesc și alegerilor europarlamentare din
2014**

Biblioteca Universității „Vasile Alecsandri”,
Bacău

21 - 23 februarie 2014-12-11

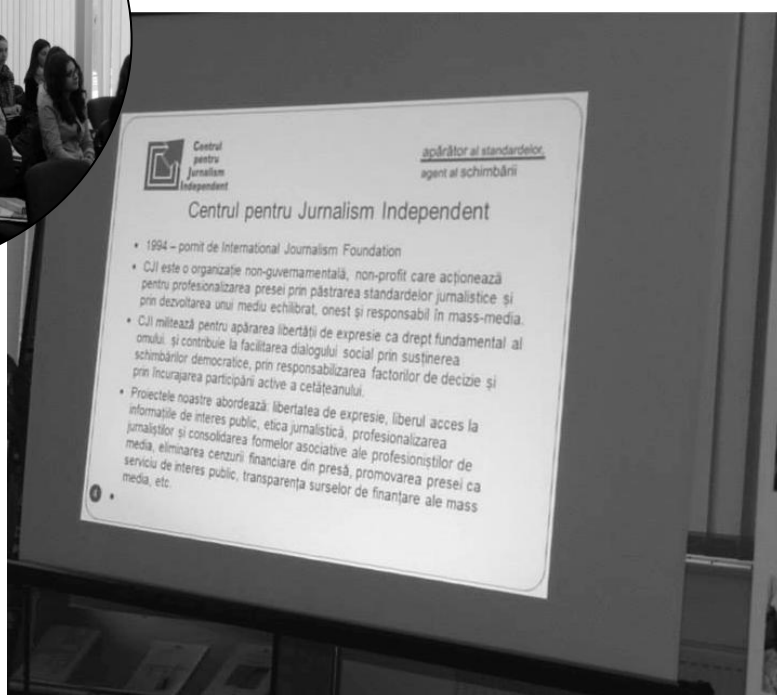
**Organizatori: Centrul „Europe Direct” Bacău
și Centrul de Jurnalism independent**

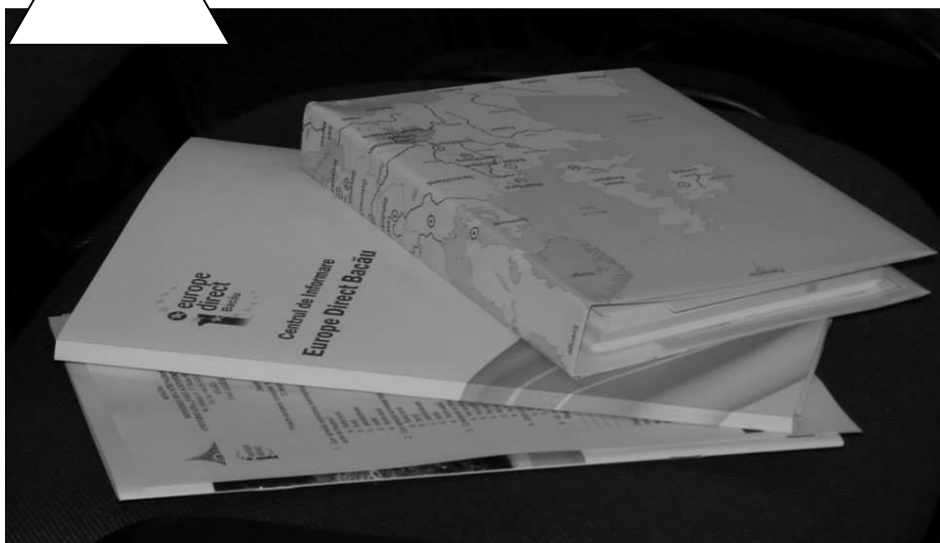
Traineri:

Ioana Avădani , director executiv CJI

Cristina Lupu, manager de comunicare și
programe CJI

Bailey Barash, Jurnalistă și producătoare de
documentare

Aspirațiile viitorului

Larisa Nedelcu

42

Odată ce creativitatea și știința dobândesc calități inovatoare, propria ființă renaște și se înnoiește treptat învățând totodată perspectivele viitorului. Acomodarea sinelui într-o lume atât de dură necesită colaborare, cunoaștere și precizie, dar mai ales concizie. Fiecare ființă umană are capacitatea de a acumula de-a lungul anilor experiență, încredere că drumul vieții nu este o povară, ci, pur și simplu, este inevitabilul care se produce. În viață, uneori avem oportunități de a trece în etapa următoare printr-o manieră simplă, iar, pe de altă parte, oportunități care îți schimbă viitorul și îți marchează întreaga existență.

Aspirațiile tinerei generații constau în cât de bine te pricepi să faci un anumit lucru la ceea ce îți dorești cu adevărat și finalizarea actului inițiativ. Dovada vie a faptului că ai încercat constă în procesul de experimentare a nevoilor, de a discuta și de a te interesa în legătură cu aspectul desăvârșit și de asemenea relativitatea problemei în cauză.

În orice domeniu constructiv este nevoie de experiență minim trei luni. De ce este necesară această experiență? Deoarece aceasta reprezintă procesul prin care îți dezvolți abilitățile și totodată drumul evoluției muncii.

În noua lege aplicată de guvern se afirmă că voluntariatul practicat de-a lungul anilor de facultate este echivalent cu experiența pe domeniul respectiv. Drept urmare, orice student absolvent de studii superioare este în căutare de experiență sau a practicat diverse modalități prin care se iau în calcul, precum: practică radio, voluntariat DCP, voluntariat pentru străngeri de fonduri pentru copiii orfani, etc. Multe dintre acestea te ajută să-ți dezvolți capacitățile intercomunicaționale, să te înveți cu oamenii din jur, să cooperezi și de asemenea să știi ce înseamnă stres, griji, să știi să coordonezi o echipă de 15 oameni și să distribui sarcini. Toate acestea înseamnă inevitabil cooperarea cu sinele, cu propriul „eu”.

Poate că a fost doar un început a ceea ce urmează cu adevărat, poate că a fost sfârșitul, cert este că trebuie să fii foarte bun în ceea ce faci.

Orașul Bacău îți oferă numeroase perspective de introducere în lumea afacerilor, trebuie doar să le valorifici. Pentru mine, personal experiența, fie ea cât de mică face mult. De aceea, faptul că interacționez cu oameni și îi informez în legătură cu diversele nelămuriri, îmi dă o stare de bine. Mă gândesc serios la viitor și la ceea ce pot face cu ceea ce voi termina. Specializarea „Comunicare și relații publice” este un domeniu foarte vast care îmi oferă posibilitatea de a alege între comunicator și profesor sau de ce nu meseria de secretar.

În cazul în care ai terminat Facultatea de Biologie, faci practică într-un laborator o perioadă de minim 6 luni, timp în care acumulezi un set de cunoștințe și ulterior te poți angaja într-un spital ca asistent de laborator. Educația, la noi în România este deosebit de importantă atât pentru a te face înțeles cât și pentru a fi mândru de propriile realizări. Cultura și civilizația europeană ne-a impus respect și considerație, altfel spus trebuie în primul rând să avem respect față de noi înșine, să ne respectăm eforturile după care să construim o lume mai bună și să fim îngăduitori unii cu alți.

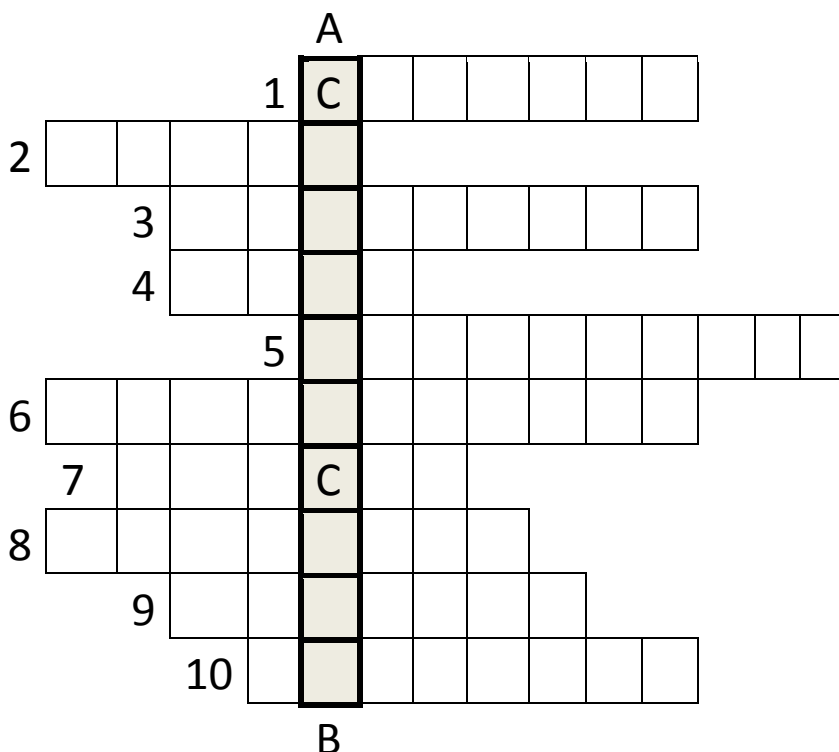
În concluzie, perspectivele absolventului de studii superioare sunt variate în funcție de domeniu de activitate, de alternanța ideilor și de nevoia acută de a înțelege maniera acestora.

Rebus

de Ana-Maria Vereș

Rezolvați corect rebusul următor și veți descoperi elementele care stau la baza comunicării.

44

Orizontal:

- 1) La baza vorbirii sunt
- 2) Îl ascuți de cele mai multe ori când mergi cu mașina și el este
- 3) Este redactat în mod special pentru presa de informare și se numește de presă.
- 4) Mai multe persoane formează un
- 5) Mimica feței face parte din comunicarea
- 6) Discursul publicitar și reclamele sunt reprezentate de comunicarea
- 7) Comunicare este un de transmitere a informațiilor și sentimentelor de la un individ către alt individ.
- 8) Atitudinea sau starea de spirit a unei persoane poate oferi indicii despre corpului.
- 9) Folosește drept unitate de bază cuvântul și se numește comunicarea

10) Ploaie sau vânt mereu este pe teren să transmită în direct informații proaspete iar el se numește

Verticala AB:

Totul este (Axioma Școlii de la Palo Alto).

Soluții:

Orizontal:

1.(cuvinte); 2.(radio); 3.(comunicat); 4.(grup); 5.(nonverbală); 6.(publicitară); 7.(proces); 8.(limbajul); 9.(verbală); 10.(reporter).

Vertical:

AB: Comunicare

Cuprins

Larisa Nedelcu - *Aspirațiile viitorului ...* 5

Alina Budău - *Puterea cuvântului ...* 6

Mădălina Lechea - *Călător pentru o zi în orașul Bacău ...* 8

STUDENTIE BĂCĂUANĂ ... 11

Andreea Ciocan - *Viața de student băcăuan*

Oxana Morari - *Sunt studentă la Bacău*

Mariana Matcaș - *Viața de student – o etapă de maturitate*

Diana Mirela Răvaș - *Singură printre... studente*

Victoria Șaptefraț - *Experiența de a fi elev și student în România*

COMUNICARE ... & PR ... 21

Ștefania Claudia Cimpoeșu - *PR la feminin!*

Georgiana-Gabriela Paic - *Comunicarea și domeniile profesionale*

Răzvan Secetă - *Dezvoltare personală prin comunicare*

RECENZII - 25

Alina Budău – *Zvonurile - între adevăr și minciună*

Alexandru Popoci – *Un alt tip de poveste: povestea noastră*

REPORTAJ ... 31

Simona Sofrone - *Dăruiește din suflet!*

Cristina Bolohan - *Misterele comunicării ... necuvântătoarelor ...* 33

FOTOREPORTAJ ... 35

Larisa Nedelcu - *O punte spre viitor ...* 39

Rebus ... 41